

Tämä sivu on konekäännetty [\[Linkki\]](#). Konekäännökset voivat sisältää virheitä, jotka saattavat heikentää selkeyttä ja tarkkuutta. Oikeusasiamies ei vastaa mahdollisista epäjohtonmukaisuuksista. Tietojen luotettavuus ja oikeusvarmuus varmistuvat lukemalla edellä linkitetty lähdekielinen versio (englanti). Lisätietoja on [kieli- ja käännöskäytännöissämme](#) [\[Linkki\]](#).

Päätös asiassa 3513/2005/MF - Poliittisen ryhmän henkilöstöasiassa tekemän päätöksen täytäntöön panematta jättäminen

Päätös

Kanteluasia 3513/2005/MF - Tutkittavaksi otetut kantelut, pvm 02/12/2005 - Päätökset, pvm 25/07/2007

Kantelija työskenteli väliaikaisena toimihenkilönä yhdessä parlamentin poliittisista ryhmistä. Kyseisen ryhmän työsopimukset tekevä toimivaltainen viranomainen teki 31. maaliskuuta 2005 päätöksen, jossa kantelijan lähtöpaikkakunnaksi määritettiin Ateena. Päätös toimitettiin täytäntöön pantavaksi parlamentin henkilöstöasioiden pääosastolle, joka katsoi palvelukseenotto- ja lähtöpaikkakunnan määrittämisen kuuluvan itselleen ja ettei kantelija ollut toimittanut kaikkia tätä varten tavallisesti vaadittavia asiakirjoja. Henkilöstöosasto teki 4. huhtikuuta 2005 päätöksen, jossa kantelijan lähtö- ja palvelukseenottopaikaksi määritettiin Bryssel. Kantelija teki päätöksestä sisäisen valituksen. Valitukseen antamassaan vastauksessa parlamentin pääsihteeri ilmoitti kantelijalle päättäneensä kumota henkilöstöasioiden pääosaston 4. huhtikuuta 2005 tekemän päätöksen.

Oikeusasiamiehelle tekemässään kantelussa kantelija esitti, että parlamentti ei ollut pannut täytäntöön työsopimukset tekevän toimivaltaisen viranomaisen 31. maaliskuuta 2005 tekemää päätöstä, ja se oli siten loukannut kyseisen poliittisen ryhmän toimivaltaa ja erioikeuksia.

Lausunnossaan parlamentti totesi, että asiaa säännellään 3. toukokuuta 2004 tehdyn parlamentin puhemieshistön päätöksen (jäljempänä "päätös") 4 artiklassa. Parlamentin mukaan kyseisestä artiklasta seuraa, että kantelijan kaltaisten väliaikaisten toimihenkilöiden tapauksessa työsopimukset tekevälle viranomaiselle myönnettyjä toimivaltuuksia käyttää kunkin poliittisen ryhmän nimeämä viranomainen. Parlamentti esitti kuitenkin useita perusteita kannalleen siitä, että sen yksiköillä on tästä huolimatta oikeus puuttua päätöksiin, jotka koskivat väliaikaisen henkilöstön yksittäisiä nimityksiä. Tässä yhteydessä parlamentti vetosi kyseisissä asioissa noudattamiinsa käytäntöihin, tarpeeseen varmistaa hyvä hallintotapa sekä velvollisuuteen kunnioittaa oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita.

Oikeusasiamies katsoi, että päätöksen 4 artiklan mukaan toimivaltainen viranomainen määrittämään kantelijan lähtöpaikkakunnan oli itse asiassa kyseisen poliittisen ryhmän nimeämä työsopimukset tekevä viranomainen. Hän myönsi, että parlamentin ehdottama toimintatapa on sinänsä omiaan edistämään hyvää hallintoa ja oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden kunnioittamista. Oikeusasiamies kuitenkin katsoi, ettei tällaiselle toimintatavalle ollut oikeudellista perustaa ja että se oli ristiriidassa parlamentin oman säännösten kanssa. Hän totesi vielä, ettei parlamentti ollut näyttänyt toteen, että sen yksiköiden puuttuminen päätöksiin olisi välttämätöntä parlamentin mainitsemien päämäärien saavuttamiseksi.

Edellä esitetyn huomioon ottaen oikeusasiamies tuli siihen johtopäätökseen, että se, että parlamentti ohitti työsopimukset tekevän toimivaltaisen viranomaisen 31. maaliskuuta 2005 tekemän päätöksen, oli parlamentin oman säännösten vastaista ja loukkasi poliittisten ryhmien toimivaltaa ja erioikeuksia päättää omaan henkilöstöhallintoonsa liittyvistä kysymyksistä. Koska parlamentin pääsihteeri oli kuitenkin myöhemmin kumonnut henkilöstöasioiden pääosaston 4. huhtikuuta 2005 tekemän päätöksen, oikeusasiamies katsoi, ettei tapauksen tutkimista ollut tarpeen jatkaa. Oikeusasiamies päätti näin ollen asian käsittelyn, mutta esitti lisähuomautuksen siitä, että parlamentin olisi hyödyllistä harkita säännöstönsä muuttamista, jotta se ei olisi ristiriidassa noudatettujen käytäntöjen kanssa.

Strasbourg, 25. heinäkuuta 2007

Hyvä jäsen X,

Esititte 11. marraskuuta 2005 Euroopan oikeusasiamiehelle kantelun Euroopan parlamenttia vastaan kotipaikanne määrittämisestä. Pyysitte, että kantelunne käsiteltäisiin kiireellisesti.

Välitin valituksen 12.12.2005 parlamentin puhemiehelle. Pyyntönne perusteella pyysin parlamenttia antamaan lausuntonsa viimeistään 28. helmikuuta 2006.

Lähetitte minulle 21. joulukuuta 2005 lisää kanteluanne koskevia asiakirjoja.

Lähetitte jäljennöksenä 9., 10., 25. ja 26. tammikuuta 2006 lähetetyillä sähköpostiviesteillänne parlamentin kanssa kirjeenvaihtoa kantelunne kohteesta.

Parlamentti pyysi 23. helmikuuta 2006 lausuntonsa määrääjän pidentämistä.

Lähetitte minulle 27. ja 28. helmikuuta 2006 lisää kanteluanne koskevia asiakirjoja.

Hyväksyin 3. maaliskuuta 2006 päivätyllä kirjeellä parlamentin pyynnön jatkaa lausunnon antamiselle asetettua määräaikaa 24. maaliskuuta 2006 saakka. Asiasta ilmoitettiin asiasta samana päivänä päivätyllä kirjeellä.

Lähetitte minulle 6., 7., 13. ja 15. maaliskuuta 2006 sähköpostitse jäljennöksenä lisää kirjeenvaihtoa, jota olitte vaihtanut parlamentin kanssa kantelunne kohteesta.

Parlamentti lähetti minulle 15. maaliskuuta 2006 jäljennöksen sähköpostiviestistä, jonka se oli lähettänyt Teille sinä päivänä. Tässä sähköpostiviestissä parlamentti ilmoitti Teille, että päätösluonnos oli laadittu ja toimitettu edelleen sen viranomaisen allekirjoittamista varten, jolla on valtuudet tehdä työsopimuksia Ateenan palvelukseenottoaikastanne vastaavassa ryhmässä.

Lähetitte minulle 31. maaliskuuta 2006 ja 6. huhtikuuta 2006 kanteluanne koskevaa kirjeenvaihtoa.

Parlamentti antoi lausuntonsa 7. huhtikuuta 2006. Välitin sen Teille 12. huhtikuuta 2006 kehotuksena esittää huomautuksia. Vastasin kirjeessäni myös joihinkin kysymyksiin, jotka sisältyivät 31. maaliskuuta 2006 ja 6. huhtikuuta 2006 päivätyissä kirjeissänne. Teiltä ei saatu huomautuksia tätä tarkoitusta varten vahvistettuun päivämäärään mennessä.

Lähetitte minulle sähköpostitse 25. huhtikuuta 2006, 11, 18, 23, 25, 29, 30. toukokuuta 2006, 13, 19, 26, 28, 30. kesäkuuta 2006, 4., 5, 12, 19, 21., 24. heinäkuuta 2006, 31. elokuuta, 1., 14. ja 20. syyskuuta 2006 sekä 11. toukokuuta 2006 päivätyillä faksilla kirjeenne parlamentin yksiköiden kanssa päivärahan maksamisesta.

Parlamentin henkilöstöosaston johtaja lähetti minulle 4. heinäkuuta 2006 jäljennöksen muistista, jonka se oli lähettänyt kyseisenä päivänä ryhmän varapuhemiehelle henkilökohtaisten oikeuksienne määrittämisestä.

Lähetitte minulle 4., 5, 12, 19, 21. ja 24. heinäkuuta 2006, 31. elokuuta, 1., 14. ja 20. syyskuuta 2006 päivätyillä sähköpostiviestillänne parlamentin yksiköiden kanssa kirjeenne, joka koski pyyntöänne vapautusta arvonlisäverosta ja ”kaksinkertaista korvausta” asettautumiskorvauksesta.

Kirjoitan nyt kertoakseni teille tehtyjen tutkimusten tulokset. Pahoittelen kantelunne käsittelyn viivästymistä.

KANTELU

Alkuperäinen valitus

Kantelijan mukaan merkitykselliset tosiseikat olivat tiivistetysti seuraavat:

Kantelija työskenteli Euroopan parlamentin poliittisen ryhmän väliaikaisena toimihenkilönä.

Viranomainen, jolla on valtuudet tehdä työsopimuksia, eli poliittisen ryhmän tätä tarkoitusta varten nimeämä Euroopan parlamentin jäsen B, päätti 31 päivänä maaliskuuta 2005 tekemällään päätöksellä, että kantelijan kotipaikka oli Ateena ja että tämä päätös tuli voimaan takautuvasti 14 päivästä helmikuuta 2005.

Päätös toimitettiin täytäntöönpanoa varten parlamentin henkilöstöpääosaston henkilökohtaisten

etuuksien yksikölle, joka asiaa tutkittuaan katsoi, että i) palvelukseenotto- ja alkuperäpaikkojen määrittäminen oli itse käsiteltävä ja ii) kantelija ei ollut toimittanut kaikkia tositteita, joita koko henkilöstö yleensä tarvitsisi osoittaakseen kiinnostuksensa keskuksen sijainnin.

Henkilökohtaisten etuuksien yksikön päällikkö teki 4. huhtikuuta 2005 päätöksen, jonka mukaan Bryssel nimettiin sekä alkuperämaaksi että kantelijan palvelukseenottopaikaksi hänen aloittaessaan nimityksensä.

Parlamentin henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja ilmoitti 21.4.2005 päivätyllä kirjeellä poliittisen ryhmän pääsihteerille, että työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomais ei voinut määrittää alkuperäpaikkaa. Lisäksi hän huomautti, että puhemies 26. lokakuuta 2004 tekemän päätöksen mukaisesti yksilölliset oikeudet -yksikön päällikkö oli nimitetty tästä määrittämisestä vastaavaksi nimittäväksi viranomaiseksi.

Kantelija teki 16.5.2005 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen siitä, että parlamentti kieltäytyi panemasta täytäntöön poliittisen ryhmän työsopimuksista vastaavan viranomaisen tekemää päätöstä, jossa Ateena määriteltiin hänen kotipaikakseen.

Kantelija teki 13.6.2005 uuden valituksen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla. Tässä valituksessa hän riitautti henkilökohtaisten oikeuksien yksikön päällikön 4.4.2005 tekemän päätöksen, jolla vahvistettiin Bryssel hänen lähtö- ja palvelukseenottopaikakseen ja jonka mukaan hän ei ollut oikeutettu ulkomaankorvauksiin, päivärahoihin ja asettautumiskorvauksiin. Kantelija pyysi selventämään poliittisten ryhmien ja parlamentin hallinnon välistä toimivallan jakoa; hänen yksilöllisten oikeuksiensa vahvistamista koskevan päätöksen tarkistaminen; ja niiden korvausten maksaminen viivästyskorolla, joihin hän väitti olevansa oikeutettu.

Parlamentin pääsihteeri vastasi kantelijan kahteen kanteluun 14 päivänä lokakuuta 2005 päivätyllä kirjeellä. Pääsihteeri viittasi vastauksessaan *3 päivänä toukokuuta 2004 tehtyyn päätökseen, jonka otsikko on nimittävän viranomaisen ja työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen toimivallan hajauttaminen (1)*. Tämän päätöksen 4 artiklassa säädetään, että toimivalta tehdä työsopimuksia on kunkin poliittisen ryhmän tätä tarkoitusta varten nimeämällä viranomaisella. Pääsihteeri päätti näin ollen kumota 4.4.2005 tehdyn päätöksen, jossa vahvistettiin kantelijan oikeudet hänen aloittaessaan tehtävänsä. Pääsihteeri katsoi kuitenkin, että kantelija ei ollut toimittanut mitään tositteita, joiden perusteella parlamentti voisi määrittää hänen asuinpaikkansa. Pääsihteeri totesi, että kantelijalla ei ollut oikeutta viivästyskorkoon.

Kantelija katsoi, että hän oli toimittanut kaikki tarvittavat asiakirjat osoittaakseen, että hänen kiinnostuksensa ja lähtöpaikkansa olivat Ateena. Lisäksi työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomais oli jo 31 päivänä maaliskuuta 2005 tekemällään päätöksellä todennut, että kantelijan kiinnostuksen kohde ja lähtöpaikka olivat Ateenassa.

Kantelussaan Euroopan oikeusasiamiehelle kantelija väitti, että parlamentti ei ollut pannut täytäntöön työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen 31. maaliskuuta 2005 tekemää päätöstä, jolla vahvistetaan kantelijan kotipaikka Ateenaksi 14. helmikuuta 2005

alkaen.

Lisäkirjeenvaihto 31.3.2006

Kantelija lähetti 31. maaliskuuta 2006 oikeusasiamiehelle kirjeen, jossa hän ilmoitti hänelle, että parlamentti oli hyväksynyt hänen palvelukseenottopaikkansa ja kotipaikkansa Ateenan.

Kantelija huomautti, että tästä huolimatta parlamentti pyysi häntä lähettämään lisäasiakirjoja, jotta se voisi määrittää päivärahat ja asettautumiskorvaukset. Kantelija katsoo, että hän oli jo toimittanut kaikki asiaan liittyvät asiakirjat.

Kantelija pyysi kirjeessään oikeusasiamiestä pyytämään parlamenttia ratkaisemaan välittömästi päivärahat ja asettautumiskorvaukset. Hän lähetti oikeusasiamiehelle jäljennökset hänen henkilökohtaisten oikeuksiensa määrittämistä koskevasta kirjeenvaihdostaan parlamentin yksiköiden kanssa.

Oikeusasiamiehen 12. huhtikuuta 2006 antama vastaus

Vastauksessaan oikeusasiamies ilmoitti kantelijalle, että parlamentin lausunto hänen alkuperäisestä kantelustaan oli saapunut 7. huhtikuuta 2006 ja että hänellä oli mahdollisuus esittää huomautuksia kyseisestä lausunnosta. Oikeusasiamies huomautti, että hän päättää, mihin jatkotoimiin asiassa on ryhdyttävä saatuaan nämä huomautukset ja kantelijan 31. maaliskuuta 2006 päivättyyn kirjeeseen sisältyvien tietojen perusteella. Tällaisia toimia voisivat olla esimerkiksi parlamentin kehottaminen antamaan täydentävä lausunto kantelijan vaatimuksesta, joka koskee hänen päivittäisten oleskelu- ja asettautumiskorvaustensa maksamista.

TUTKIMUS

Parlamentin lausunto

Parlamentin lausunto kantelusta oli tiivistetysti seuraava:

Kantelija otettiin 14. helmikuuta 2005 palvelukseen Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c alakohdan mukaisesti toistaiseksi voimassa olevaksi väliaikaiseksi toimihenkilöksi Euroopan parlamentin poliittisen ryhmän hallintovirkamiehenä.

Nimittävästä viranomaisesta, jolla on toimivalta määrittää muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettut väliaikaisten toimihenkilöiden henkilökohtaiset etuudet

Parlamentti totesi, että puhemiehistön 3. toukokuuta 2004 tekemän muutetun päätöksen 4 artiklasta käy selvästi ilmi, että muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen väliaikaisten toimihenkilöiden osalta työsopimuksista vastaavalle viranomaiselle annettuja valtuuksia käyttää kunkin poliittisen ryhmän tätä tarkoitusta varten nimeämä viranomainen. Parlamentin pääsihteeri oli näin ollen perustellusti päättänyt kumota henkilökohtaisten etuuksien yksikön päällikön 4. huhtikuuta 2005 tekemän päätöksen, jossa vahvistetaan kantelijan oikeudet hänen toimikautensa aloittamisen yhteydessä.

Parlamentti huomautti kuitenkin, että kaikkien virkamiesten ja muiden toimihenkilöiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c alakohdan nojalla palvelukseen otetun henkilöstön yksilölliset oikeudet ovat käytännössä aina määräytyneet

parlamentin hallinnossa. *Puhemiehistön 29. toukokuuta 2002 tekemän nimittävän viranomaisen toimivallan hajauttamisesta tehdyn päätöksen johdanto -osassa (2)* todetaan, että sihteeristöllä on oltava valtuudet tehdä rutiininomaisia päätöksiä ja päätöksiä henkilöstön oikeuksista ja velvollisuuksista paremman hallinnon, oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Yksilöllisten etuuksien yksikkö, joka on erikoistunut näihin asioihin, soveltaa näin ollen samaa menettelyä kaikkiin tapauksiin ja edellyttää, että jokainen vasta tullut henkilöstön jäsen toimittaa samat tositteet henkilökohtaisesta tilanteestaan. Yksittäisiä etuuksia koskevat päätösluonnokset, mukaan lukien poliittisten ryhmien henkilöstöä koskevat päätösluonnokset, toimitetaan sen jälkeen vahvistettavaksi talousarvion koordinoituyksikön ennakkotarkastusyksikölle ennen niiden täytäntöönpanoa.

Parlamentti totesi lisäksi, että olisi yhdenvertaisen kohtelun ja oikeusvarmuuden periaatteiden vastaista antaa poliittisille ryhmille mahdollisuus tehdä päätöksiä henkilöstönsä henkilökohtaisista oikeuksista vaatimatta samoja tositteita kuin hallinto. Parlamentin hallinto on tottunut käsittelemään kaikkia virkamiehiä koskevia tapauksia, joten se voi määrittää, mitkä asiakirjat voivat olla hyödyllisiä kunkin toimihenkilön erityisolosuhteiden perusteella.

Ottaen asianmukaisesti huomioon 3 päivänä toukokuuta 2004 tehdyssä päätöksessä vahvistetun toimivallan jaon parlamentti pitää toivottavana, että henkilöstöasioiden pääosaston asiasta vastaavat yksiköt kokoavat henkilökohtaisiin etuuksiin liittyvät asiakirjat ja tarkistavat toimitettujen asiakirjojen asianmukaisuuden. Tämän jälkeen parlamentti voi toimittaa asianomaisen henkilöstön jäsenen koko asiakirja-aineiston ryhmänsä työ sopimuksista vastaavalle viranomaiselle, jotta hän voi tehdä lopullisen päätöksen.

Sen 31 päivänä maaliskuuta 2005 tehdyn päätöksen vaikutuksista, jonka mukaan kantelijan kotipaikka oli Ateena

Tämän päätöksen yleisten täytäntöönpanomääräysten 2 artiklan mukaan alkuperäpaikka määräytyy, kun virkamies aloittaa nimityksensä ottaen huomioon hänen palvelukseenottopaikkansa tai intressikeskuksensa eli paikkakunnan, jossa hänellä on perhesiteitä, isännällisiä siteitä tai julkisuuteen liittyviä etuja.

Tältä osin kantelija toimitti todistuksen kiinteistöstä, jonka hän omistaa R:n kaupungissa Kreikassa. Hän toimitti myös Kreikan H:n kunnan todistuksen, jossa todettiin, että hän ja hänen vaimonsa käyttivät vaalioikeuksiaan kyseisessä kunnassa ja että he asuivat pysyvästi samassa kunnassa kantelijan anopin kotona. Kantelija toimitti myös siviilisäätyä koskevan todistuksen. Parlamentti totesi, että kaikkien näiden asiakirjojen perusteella päätös, jonka mukaan kantelijan kotipaikka oli Ateena, vaikutti täysin perustellulta.

Tämän jälkeen parlamentti käsitteli kantelijan palvelukseenottopaikkaa ja siten hänen oikeuttaan ulkomaankorvauksiin, päivärahoihin ja asettautumiskorvauksiin. Parlamentti totesi, että päätös, jonka mukaan kantelijan kotipaikka oli Ateena, ei vaikuttanut päivärahan ja asettautumiskorvauksen myöntämiseen.

Kantelijan tapauksen osalta parlamentin oli henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 4 artiklan ja yhteisöjen tuomioistuinten tulkinnan mukaisesti tarkasteltava kantelijan tilannetta niiden viiden vuoden aikana, jotka päättyivät kuusi kuukautta ennen hänen nimittämistään. Tämän säännön

perusteella parlamentti laski asianomaisen viiden vuoden ajanjakson 14 päivästä elokuuta 1999 14 päivään elokuuta 2004. Parlamentti totesi, että sillä oli oikeus katsoa, että kantelijan työskentelypaikkaa koskevat asiakirjat eivät olleet ratkaisevia, eikä niiden perusteella voitu sulkea pois mahdollisuutta, että hän olisi asunut Brysselissä.

Mitä tulee hänen vakinaista asuinpaikkaansa koskeviin todisteisiin, kantelija ei ole esittänyt mitään asiakirjatodisteita, jotka koskevat hänen kotipaikkaansa Brysselissä sen jälkeen, kun hän saapui Belgiaan. Hän ei myöskään esittänyt vuokrasopimusta tai muita laskuja asunnon ylläpidosta Brysselissä tai Ateenassa. Näin ollen parlamentilla oli oikeus pitää kantelijan asiakirja-aineistoa puutteellisena ja katsoa, että esitettyjen asiakirjojen perusteella hänelle ei ollut mahdollista myöntää ulkomaankorvausta. Samaa päättelyä sovellettiin liitteessä VII olevassa 10 artiklassa säädettyjen päivärahojen ja liitteessä VII olevassa 5 artiklassa tarkoitetun asettautumiskorvauksen osalta.

Parlamentin pääsihteeri oli myös täsmentänyt asiakirjat, joita tarvitaan kantelijan henkilökohtaisten oikeuksien toteutukseksi. Tältä osin kantelijan oli toimitettava Belgiassa asuvan kunnan antama asuinpaikkatodistus, jossa oli tiedot siitä, missä hän oli asunut Belgiaan saapumisen jälkeen, sekä hänen vaimonsa työsopimus.

Parlamentti totesi, että kantelija oli lopulta toimittanut pyydetty asiakirjat. Parlamentti sai oleskelulupansa tammikuussa 2006, ja se oli laatinut poliittisen ryhmänsä työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen päätösluonnoksen, jossa hänen palvelukseenottoipaikkansa Ateenaksi vahvistettiin.

Kantelijan huomautukset

Kantelijalta ei saatu huomautuksia tätä tarkoitusta varten vahvistettuun määräaikaan mennessä.

Kantelija lähetti kuitenkin edelleen oikeusasiamiehelle jäljennökset hänen henkilökohtaisten oikeuksiensa määrittämisestä parlamentin yksiköiden kanssa käymästään kirjeenvaihdosta.

PÄÄTÖS

1 Asiaa koskevat tosiseikat ja oikeusasiamiehen tutkimuksen laajuus

1.1 Kantelija työskenteli Euroopan parlamentin poliittisen ryhmän väliaikaisena toimihenkilönä. Viranomainen, jolla on valtuudet tehdä työsopimuksia, eli Euroopan parlamentin jäsen B, jonka poliittinen ryhmä on tätä tarkoitusta varten nimennyt, määrittä 31 päivänä maaliskuuta 2005 tekemällään päätöksellä, että kantelijan kotipaikka oli Ateena. Tämä päätös tuli voimaan takautuvasti 14 päivästä helmikuuta 2005. Lisäksi tämä päätös toimitettiin täytäntöönpanoa varten parlamentin henkilöstöpääosaston henkilökohtaisten etuuksien yksikölle, joka asiaa tutkittuaan katsoi, että i) palvelukseenotto- ja alkuperäpaikkojen määrittäminen oli itse käsiteltävä ja ii) kantelija ei ollut toimittanut kaikkia tositteita, joita koko henkilöstö yleensä tarvitsisi osoittaakseen, että heidän etujensa keskus sijaitsee. Henkilökohtaisten etuuksien yksikön päällikkö teki 4. huhtikuuta 2005 päätöksen, jonka mukaan Bryssel nimettiin sekä alkuperämaaksi että kantelijan palvelukseenottopaikaksi hänen aloittaessaan nimityksensä. Henkilöstöasioiden pääosaston pääjohtaja ilmoitti 21.4.2005 päivätyllä kirjeellä poliittisen ryhmän pääsihteerille, että työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen ei voinut

määrittää kantelijan kotipaikkaa. Lisäksi hän huomautti, että parlamentin puhemiehistön 26. lokakuuta 2004 tekemän päätöksen mukaisesti henkilökohtaisten etuuksien yksikön päällikkö oli nimitetty tästä määrittämisestä vastaavaksi nimittäväksi viranomaiseksi. Kantelija teki 16.5.2005 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen siitä, että parlamentti kieltäytyi panemasta täytäntöön poliittisen ryhmän työsopimuksista vastaavan viranomaisen tekemää päätöstä, jossa Ateena vahvistettiin hänen kotipaikakseen. Kantelija teki 13.6.2005 uuden valituksen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla. Tässä kantelijassa kantelija riitautti henkilökohtaisten oikeuksien yksikön päällikön 4. huhtikuuta 2005 tekemän päätöksen, jonka mukaan hän ei ollut oikeutettu ulkomaankorvauksiin, päivärahoihin ja asettautumiskorvauksiin. Kantelija pyysi selventämään poliittisten ryhmien ja parlamentin hallinnon välistä toimivallan jakoa; hänen yksilöllisten oikeuksiensa vahvistamista koskevan päätöksen tarkistaminen; ja niiden korvausten maksaminen viivästyskorolla, joihin hän väitti olevansa oikeutettu.

Parlamentin pääsihteeri vastasi kantelijan kahteen kanteluun 14. lokakuuta 2005. Pääsihteeri päätti kumota 4.4.2005 tehdyn päätöksen. Pääsihteeri katsoi kuitenkin myös, että kantelija ei ollut toimittanut mitään tositteita, joiden perusteella parlamentti voisi määrittää hänen asuinpaikkansa, eikä hänellä ollut oikeutta viivästyskorkoon.

1.2 Kantelija väitti Euroopan oikeusasiamiehelle tekemässään kantelussa, että parlamentti ei ollut pannut täytäntöön työsopimuksista vastaavan viranomaisen 31. maaliskuuta 2005 tekemää päätöstä, jolla hänen kotipaikkansa Ateenaksi vahvistettiin 14. helmikuuta 2005 alkaen. Oikeusasiamies toimitti kantelun parlamentille lausuntoa varten.

1.3 Kantelija lähetti 31. maaliskuuta 2006 oikeusasiamiehelle kirjeen, jossa hän ilmoitti hänelle, että parlamentti oli hyväksynyt Ateenan sekä hänen palvelukseenottoipaikkansa että lähtöpaikkansa. Kantelija huomautti, että tästä huolimatta parlamentti oli pyytänyt häntä lähettämään lisäasiakirjoja, jotta se voi määrittää asianmukaiset päivärahat ja asettautumiskorvaukset. Kantelija katsoo, että hän oli jo toimittanut kaikki asiaan liittyvät asiakirjat. Kantelija pyysi kirjeessään oikeusasiamiestä pyytämään parlamenttia ratkaisemaan välittömästi päivärahaan ja asettautumiskorvauksiin liittyvät kysymykset.

1.4 Oikeusasiamies katsoi, että kantelijan pyyntö tuo esiin uusia kysymyksiä, joita ei alun perin esitetty kantelussa. Oikeusasiamies kehotti näin ollen 12. huhtikuuta 2006 päivätyssä vastauksessaan kantelijaa esittämään huomautuksensa parlamentin lausunnosta. Oikeusasiamies ilmoitti kantelijalle, että hän päättää, mitä jatkotoimia tässä tapauksessa on toteutettava saatuaan parlamentin huomautukset ja kantelijan 31. maaliskuuta 2006 päivättyyn kirjeeseen sisältyvien tietojen perusteella. Kantelija ei esittänyt huomautuksia parlamentin lausunnosta. Hän kuitenkin lähetti edelleen oikeusasiamiehelle jäljennöksiä hänen henkilökohtaisten oikeuksiensa määrittämisestä parlamentin kanssa käymästään kirjeenvaihdosta.

1.5 Oikeusasiamies toteaa, että henkilöstöasioiden pääosaston poliittisen ryhmän varapuhemiehelle lähettämästä 4. heinäkuuta 2006 päivätyistä kirjeistä ilmenee, että parlamentti oli päättänyt myöntää kantelijalle päivärahan. Parlamentin kantelijalle 31 päivänä elokuuta 2006 lähettämästä sähköpostiviestistä käy lisäksi ilmi, että se oli päättänyt maksaa

kantelijalle asettautumiskorvauksen. Oikeusasiamies toteaa myös, että hänelle toimitetusta kirjeenvaihdosta ilmenee, että kantelija oli pyytänyt vapautusta arvonlisäverosta.

1.6 Ennen asian asiakysymyksen käsittelyä oikeusasiamies katsoo tarpeelliseksi selvittää kantelijan väitteen laajuuden. Kantelun perusteella oikeusasiamies katsoo, että kantelija katsoo, että toimiessaan kuten se teki, parlamentti loukkasi poliittisten ryhmien valtuuksia ja oikeuksia oman henkilöstönsä hallinnoinnin osalta. Ei kuitenkaan voida sulkea pois sitä, että kantelija katsoi myös, että sen jälkeen, kun työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen oli tehnyt päätöksen hänen alkuperäpaikastaan, parlamentin olisi pitänyt myöntää hänelle ulkomaankorvaus, päiväraha ja asettautumiskorvaus ilman lisätarkastuksia. Oikeusasiamies tutkii näin ollen kantelijan väitteen molemmat näkökohdat.

1.7 Oikeusasiamies toteaa kuitenkin, että kantelijan kirjeenvaihto parlamentin kanssa koskee myös kysymystä, jota ei ollut tuotu esiin kantelussa tai kantelijan oikeusasiamiehelle 31. maaliskuuta 2006 lähettämässä kirjeessä eli hänen oikeuttaan vapautukseen arvonlisäverosta. Tätä kysymystä ei sen vuoksi tarkastella tässä päätöksessä.

2 Parlamentin väitetty laiminlyönti panna täytäntöön valituksen tekijän alkuperäpaikan vahvistamisesta Ateenaksi 31 päivänä maaliskuuta 2005 tehty työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen päätös

2.1 Kantelija väitti kantelussaan, että parlamentti ei ollut pannut täytäntöön työsopimuksista vastaavan viranomaisen 31 päivänä maaliskuuta 2005 tekemää päätöstä, jolla hänen kotipaikkansa Ateenaksi vahvistettiin 14. helmikuuta 2005 alkaen.

2.2 Parlamentti viittasi lausunnossaan puhemiehistön 3. toukokuuta 2004 tekemän muutetun päätöksen (3) 4 artiklaan. Parlamentti totesi, että 4 artiklasta käy selvästi ilmi, että Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen väliaikaisten toimihenkilöiden osalta työsopimuksista vastaavalle viranomaiselle annettua toimivaltaa käyttää kunkin poliittisen ryhmän tätä tarkoitusta varten nimeämä viranomainen. Parlamentin pääsihteeri oli näin ollen perustellusti päättänyt kumota henkilökohtaisten etuuksien yksikön päällikön 4. huhtikuuta 2005 tekemän päätöksen, jonka mukaan Bryssel on kantajan lähtöpaikka ja palvelukseenottoaika. On kuitenkin todettava, että kaikkien virkamiesten ja muiden toimihenkilöiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c alakohdan nojalla palvelukseen otettujen toimihenkilöiden yksilölliset oikeudet ovat käytännössä aina aina määräytyneet parlamentin hallinnossa. Puhemiehistön 29. toukokuuta 2002 tekemän nimittävän viranomaisen toimivallan siirtämistä koskevan päätöksen johdanto-osassa (4) todetaan, että sihteeristöllä on oltava valtuudet tehdä rutiininomaisia päätöksiä ja päätöksiä henkilöstön oikeuksista ja velvollisuuksista paremman hallinnon, oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Parlamentti totesi lisäksi, että vaikuttaa yhdenvertaisen kohtelun ja oikeusvarmuuden periaatteiden vastaiselta, että poliittisten ryhmien olisi voitava tehdä päätöksiä henkilöstönsä henkilökohtaisista oikeuksista vaatimatta samoja tositteita kuin hallinto. Parlamentin hallinto on tottunut käsittelemään kaikkia virkamiehiä koskevia tapauksia, joten se voi määrittää, mitkä asiakirjat voivat olla hyödyllisiä kunkin toimihenkilön erityisolosuhteiden perusteella. Parlamentti totesi 31.3.2005 tehdyn päätöksen vaikutuksista, että päätös, jonka nojalla kantelijan kotipaikka oli Ateena, vaikutti täysin perustellulta. Mitä tulee kantelijan

palvelukseenottoipaikkaan ja siten hänen oikeuteensa ulkomaankorvauksiin, päivärahoihin ja asettautumiskorvauksiin, parlamentti totesi, että sillä oli oikeus pitää kantelijan asiakirja-aineistoa puutteellisena. Parlamentti totesi myös, että sillä oli oikeus katsoa, että kantelijan esittämien asiakirjojen perusteella hänelle ei ollut mahdollista myöntää näitä korvauksia. Parlamentin pääsihteeri oli myös täsmentänyt asiakirjat, joita tarvitaan kantelijan henkilökohtaisten oikeuksien toteamiseksi. Tältä osin kantelijan oli toimitettava Belgiassa asuvan kunnan antama asuinpaikkatodistus, jossa oli tiedot siitä, missä hän oli asunut Belgiaan saapumisen jälkeen, sekä hänen vaimonsa työsopimus. Parlamentti totesi, että kantelija oli tällä välin toimittanut nämä asiakirjat. Parlamentti oli vastaanottanut hänen oleskelulupansa tammikuussa 2006, ja hänen poliittisen ryhmänsä työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen oli laatinut päätösluonnoksen, jossa vahvistettiin hänen palvelukseenottoipaikkansa Ateenaksi.

2.4 Kantelijalta ei saatu huomautuksia tätä tarkoitusta varten asetetussa määräajassa. Kantelija lähetti kuitenkin edelleen oikeusasiamiehelle jäljennöksiä hänen henkilökohtaisten oikeuksiensa määrittämisestä parlamentin yksiköiden kanssa käymästään kirjeenvaihdosta.

2.5 Oikeusasiamies toteaa, että palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c alakohdan mukaan *”väliaikaisella henkilöstöllä”* tarkoitetaan: (...) C) *muu henkilöstö kuin yhteisöjen virkamiehet, jotka on otettu avustamaan (...) yhtä Euroopan parlamentin poliittisista ryhmistä (...).* ”

Oikeusasiamies toteaa lisäksi, että Euroopan parlamentin puhemiehistön 3. toukokuuta 2004 tekemän päätöksen 4 artiklassa todetaan seuraavaa:

” työsopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen väliaikaisten toimihenkilöiden osalta annettua toimivaltaa käyttä kunkin poliittisen ryhmän nimeämä viranomainen tai, jos poliittinen ryhmä ei ole tehnyt asiasta nimenomaista päätöstä, kyseisen ryhmän puheenjohtaja (...) ”.

2.6 Oikeusasiamies katsoo edellä esitetyn perusteella, että kantelijan tapauksessa toimivaltainen viranomainen, joka määrittää hänen lähtöpaikkansa, oli työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen, jonka asianomainen poliittinen ryhmä, nimittäin B, on nimennyt tähän tarkoitukseen.

2.7 Oikeusasiamies toteaa, että parlamentti on lausunnossaan esittänyt useita huomioita tukeakseen näkemystään, jonka mukaan henkilöstöasioiden pääosaston toimivaltaisten yksiköiden olisi tarkistettava asiaan liittyvät tosiseikat kussakin yksittäistapauksessa ennen kuin poliittisen ryhmän työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen tekee päätöksen. Parlamentti viittasi erityisesti tarpeeseen varmistaa parempi hallinto, oikeusvarmuuden kunnioittaminen ja yhdenvertainen kohtelu. Oikeusasiamies on samaa mieltä siitä, että parlamentin ehdottama lähestymistapa olisi järkevä. Koska parlamentin henkilöstöasioiden pääosastolla on laaja kokemus henkilöstöasioista, se näyttää todellakin kykenevän parhaiten suorittamaan tarvittavat tarkastukset. Lisäksi on huomattava, että parlamentti on vastuussa sille osoitettujen varojen käytöstä, mukaan lukien poliittisten ryhmien tarkoituksiin käytetyt varat, ja että näin ollen olisi kohtuullista, että parlamentti valvoisi tiettyä valvontaa henkilöstöasioissa,

joilla on taloudellisia vaikutuksia. Oikeusasiamies katsoo lisäksi, että parlamentin yksiköiden suorittama koko henkilöstön henkilökohtaisia oikeuksia koskeva ennakkotarkastus ennen kuin asianomaisen poliittisen ryhmän työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen tekee tällaisia päätöksiä henkilöstöasioissa, olisi yhdenvertaisen kohtelun ja oikeusvarmuuden periaatteiden noudattamisen takaamiseksi.

2.8 On kuitenkin vielä tutkittava, onko olemassa riittävä oikeusperusta sille, että parlamentti tarkastaa asiaan liittyvät tosiseikat kussakin yksittäistapauksessa ennen kuin poliittisen ryhmän työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen tekee päätöksen. Oikeusasiamies toteaa, että parlamentti ei kiistä sitä, että asianomaisen poliittisen ryhmän työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen tekisi 3. toukokuuta 2004 tekemänsä päätöksen mukaisesti kantelijan kotipaikkaa koskevan päätöksen. Vaikuttaa siltä, että parlamentti vetoaa neljään väitteeseen tukeakseen näkemystään, jonka mukaan se on kuitenkin toiminut asianmukaisesti. *Ensinnäkin* parlamentti viittaa siihen, mikä näyttää olevan sen käytäntö kyseisellä alalla. Parlamentin mukaan sen yksiköt ovat aina määrittäneet muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c alakohdan nojalla palvelukseen otettujen väliaikaisten toimihenkilöiden henkilökohtaiset etuudet. Oikeusasiamies panee kuitenkin merkille, että 3. toukokuuta 2004 tehty päätös ei sisällä määräyksiä, jotka velvoittaisivat asianomaisen poliittisen ryhmän työsopimuksista vastaavan viranomaisen antamaan asian parlamentin yksiköiden käsiteltäväksi ennen kuin se päättää tällaisen henkilöstön jäsenen kotipaikasta. Näin ollen oikeusasiamies ei näe, miten parlamentti olisi voinut vedota tällaiseen käytäntöön kieltäytyäkseen hyväksymästä työsopimuksista vastaavan viranomaisen 31. maaliskuuta 2005 tekemää päätöstä. *Toiseksi* parlamentti katsoo, että olisi toivottavaa, että sen yksiköt tarkastaisivat etukäteen koko henkilöstön henkilökohtaiset oikeudet. Oikeusasiamies yhtyy tähän näkemykseen. Oikeusasiamies ei kuitenkaan näe, miten parlamentin esittämä väite olisi voinut oikeuttaa sen jättämään huomiotta työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen 31.3.2005 tekemän päätöksen. *Kolmanneksi* parlamentti väittää, että puhemiehistön 29.5.2002 tekemän nimittävän viranomaisen toimivallan hajauttamisesta tehdyn päätöksen johdanto-osan mukaan parlamentin yksiköillä olisi oltava valtuudet tehdä henkilöstöasioita koskevia rutiininomaisia päätöksiä ja päätöksiä. Oikeusasiamies ei voi tarkistaa tätä väitettä, koska hänelle ei ole toimitettu jäljennöstä mainitusta päätöksestä. Oikeusasiamies toteaa joka tapauksessa, että puhemiehistön 3. toukokuuta 2004 tekemän päätöksen 13 artiklassa määrätään, että tämä päätös "peruuttaa ja korvaa" 29. toukokuuta 2002 tehdyn päätöksen. Oikeusasiamies katsoo näin ollen, että parlamentti ei voi tässä tapauksessa vedota 29.5.2002 tehdyn päätöksen sisältöön. *Neljänneksi* parlamentti väittää, että sen lähestymistavalla varmistetaan yhdenvertaisen kohtelun ja oikeusvarmuuden periaatteiden noudattaminen. Oikeusasiamiehen mukaan tämä väite olisi vakuuttava, jos näytettäisiin toteen, että nämä periaatteet voitaisiin taata vain, jos parlamentin yksiköt voisivat puuttua asiaan ennen kuin työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen teki nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisen päätöksen. Vaikuttaa selvältä, että parlamentin yksiköillä on laaja kokemus parlamentin henkilöstön jäsenten henkilökohtaisiin oikeuksiin liittyvien asioiden käsittelystä. Kuten edellä on todettu, olisi siis selvästi hyödyllistä, jos ne tutkisivat jokaisen toimihenkilön osalta, onko olemassa oikeus tiettyyn korvaukseen. Oikeusasiamies katsoo kuitenkin, että parlamentti ei ole osoittanut, että sen yksiköiden väliintulo olisi välttämätöntä niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin parlamentti on viitannut. Tämän vahvistaa se, että

parlamentti lopulta hyväksyi, että 31 päivänä maaliskuuta 2005 tehty työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen päätös kantelijasta oli oikea.

Parlamentti voi luonnollisesti vapaasti muuttaa kyseisellä alalla hyväksymiään sääntöjä. Oikeusasiamies katsoo kuitenkin, että niin kauan kuin tällaista muutosta ei ole tehty ja koska vakuuttavia perusteluja ei ole esitetty, parlamentin on noudatettava itse hyväksymiään sääntöjä.

2.9 Oikeusasiamies katsoo näin ollen, että se, että parlamentti alun perin jätti noudattamatta työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen 31. maaliskuuta 2005 tekemää päätöstä, ei ollut parlamentin omien sääntöjen mukainen ja että se loukkasi poliittisten ryhmien valtuuksia ja oikeuksia niiden oman henkilöstön johtamisessa. Koska parlamentin pääsihteeri kuitenkin kumosi henkilökohtaisten etuuksien yksikön päällikön 4. huhtikuuta 2005 tekemän päätöksen, oikeusasiamies katsoo, että kantelijan väitteen tätä näkökohtaa ei ole syytä tutkia tarkemmin. Tässä yhteydessä vaikuttaa kuitenkin hyödylliseltä esittää lisähuomautus.

2.10 Parlamentin omaksumaa kantaa olisi pidettävä selvästi oikeana, jos kantelijan väite ymmärrettäisiin siten, että parlamentin olisi pitänyt myöntää hänelle ulkomaankorvaus, päiväraha ja asettautumiskorvaus tekemättä lisätarkastuksia sen jälkeen, kun työsopimuksista vastaava viranomainen oli tehnyt 31.3.2005 tehdyn päätöksen. Kuten pääsihteeri selitti 14 päivänä lokakuuta 2005 päivätyssä kirjeessään ja kuten parlamentti toisti tätä kantelua koskevassa lausunnossaan, työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen päätös, jonka mukaan kantelijan kotipaikka oli Ateena, ei riittänyt osoittamaan, että kantelijalla oli oikeus kyseisiin korvauksiin. Tällainen oikeus oli olemassa vain, jos kaikki henkilöstösäännöissä asetetut edellytykset täyttyivät. Parlamentin päätös tästä asiasta on näin ollen selvästi oikea.

2.11 Seuraavan kirjeenvaihdon perusteella vaikuttaa siltä, että parlamentti on tällä välin päättänyt kantelijan hakemuksista saada kyseiset korvaukset. Jos kantelija on tyytymätön johonkin parlamentin asiaa koskevaan päätökseen, hän voi luonnollisesti vapaasti tehdä oikeusasiamiehelle uuden kantelun sen jälkeen, kun sisäiset muutoksenhakukeinot on käytetty.

3 Päätelmät

Oikeusasiamiehen kantelusta tekemien tutkimusten perusteella lisätutkimuksille ei näytä olevan perusteita. Näin ollen oikeusasiamies päättää asian käsittelyn.

Tästä päätöksestä ilmoitetaan myös parlamentin puhemiehelle.

LISÄHUOMAUTUS

Oikeusasiamies toteaa, että Euroopan parlamentin puhemiehistön 3. toukokuuta 2004 tekemässä päätöksessä määrätään toimivallan jaosta työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen ja parlamentin sihteeristön välillä. Näiden sääntöjen mukaan muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen väliaikaisten toimihenkilöiden osalta muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen nojalla työsopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle annettuja valtuuksia käyttää kunkin poliittisen ryhmän tähän tarkoitukseen nimeämä viranomainen.

Oikeusasiamies toteaa kuitenkin, että parlamentin lausunnosta näyttää ilmenevän, että käytännössä parlamentin yksiköt ryhtyvät toimiin määrittääkseen, mitkä asiakirjat on toimitettava kunkin henkilöstön jäsenen erityisolosuhteiden perusteella, ja tarkistaakseen niiden pätevyyden ennen kuin asianomaisen poliittisen ryhmän työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen tekee lopullisen päätöksen.

Tämä interventio on varmasti hyödyllinen. Oikeusasiamies katsoo kuitenkin, että olisi hyödyllisintä, jos parlamentti voisi harkita voimassa olevien sääntöjen muuttamista tämän käytännön huomioon ottamiseksi.

Sinun vilpittömästi,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) Päätös sellaisena kuin se on muutettuna puhemiehistön 26. lokakuuta 2004 tekemällä päätöksellä.

(2) Tästä päätöksestä ei toimitettu lisätietoja.

(3) Parlamentin puhemiehistön päätös ” *Nimittävän viranomaisen ja työsopimusten tekemiseen valtuutetun viranomaisen toimivallan hajauttaminen*” .

(4) Tästä päätöksestä ei toimitettu lisätietoja.